

Sobre els autors

Aureli Argemí i Roca (Sabadell, Catalunya, Espanya, 1936) és llicenciat en teologia per la Universitat Sant Anselm de Roma i per l'Institut Catòlic de París. Entre 1946 i 1964 visqué a l'abadia de Montserrat. Entre 1964 i 1968 fou secretari de l'abat Aureli M. Escarré, a qui acompanyà en el seu exili de Viboldone, prop de Milà. En 1968 s'establí a l'abadia de Cuixà i en 1985 abandonà la vida monàstica. En 1974 fundà el Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions (CIEMEN). És president de la Fundació pels Drets Col·lectius dels Pobles i de la Plataforma pel Dret de Decidir, director del Centre Mercator Dret i Legislació Lingüístics, membre del Consell Social de la Llengua Catalana i copresident de l'associació Diverslinguae. Ha promogut iniciatives com la Crida a la Solidaritat en defensa de la Llengua, la Cultura i la Nació Catalanes, la Conferència de les Nacions sense Estat d'Europa i la Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana, i ha estat redactor de textos sobre els drets col·lectius, com la *Declaració Universal dels Drets Col·lectius dels Pobles* i la *Declaració Universal de Drets Lingüístics*. Dirigeix la revista *Europa de les Nacions* i el diari digital *Nationalia*. Ha publicat *Chiesa fascista e Stato Cattolico in Spagna* (1970), *Il carcere vaticano* (1972), *Rivoluzione o morte* (1974), *I Paesi Catalani* (1979), *Sobirania o submissió* (1993), *Això és Europa* (2002) i *Petita història de l'abat de Montserrat Aureli M. Escarré* (2008).

Pier Carlo Begotti (Gorgo al Monticano, província de Treviso, regió del Vèneto, Itàlia, 1954). Llicenciat en lletres (Venècia, 1996) i doctor en ladinística i plurilingüisme (Udine, 2005). Ulteriorment s'ha especialitzat en història medieval i en terminologia. És membre corresponent nacional de la Deputazione di Storia Patria per il Friuli (1996), vicepresident de la Società Filologica Friulana (2001), membre de l'Accademia San Marco di Pordenone (2001) i investigador (2001) del grup de treball LINMITER (Terminologia delle Lingue Latine Minori) de la Unió

Llatina (París). Actualment ensenya llengua friülana a la Universitat d'Udine. Ha estat president del Consorzio Centri Friül Lenghe 2000 (2002-2005) i de l'Agenzie Regionâl pe Lenghe Furlane (2005-2006) i director de *Strolïc Furlan* (1994-2002) i de *Sot la Nape* (2002-2005). Ha coordinat per encàrrec de la Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia el grup de treball que ha preparat el text de la nova llei regional sobre la tutela de la llengua friülana. Ha publicat un bon nombre de treballs en els camps de la tradició i la història eclesialística, l'antropologia i la geografia humana i cultural —especialment, les tradicions populars del Friül— i la lingüística friülana —amb especial èmfasi en la terminologia i l'onomàstica, la història cultural i literària i la història de l'art.

Alain de Benoist (Saint-Symphorien, Indre et Loire, França, 1943), intel·lectual i polític format a la Sorbona i estudiós del dret, la filosofia, la sociologia i la història de les religions, és conegut com un dels fundadors del moviment de la «Nova dreta» (1973-1985). És editor de les revistes *Nouvelle École* i *Krisis*. Ha publicat un bon nombre d'articles i de llibres i ha col·laborat a la premsa diària. Va rebre el Gran Premi d'Assaig (1978) de l'Académie Française pel seu llibre *Vu de droite. Anthologie critique des idées contemporaines* (1977). També és autor de *Comment peut-on être païen?* (1981), *Europe, Tiers monde, même combat* (1986), *Indo-Européens: à la recherche du foyer d'origine* (1997) i *Nous et les autres. Problématique de l'identité* (2006), entre moltes altres obres.

Igor Bogdanović (Belgrad, Iugoslàvia, 1963) finalitzà estudis d'arqueologia a Belgrad (màster en metodologia de la recerca arqueològica) l'any 1996. Fou professor ajudant en el Departament d'Arqueologia de la Universitat de Belgrad i hi treballà en la Col·lecció arqueològica des de l'any 1992. Traslladat a Barcelona el 1998, obtingué el títol de màster en prehistòria l'any 2002 i el de doctor en prehistòria l'any 2011 a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Participa en diferents projectes de recerca arqueològica i exerceix la docència dins el marc del grau superior d'estudis internacionals i interculturals del Centre d'Estudis Internacionals i Interculturals de la UAB (2002-2010). Una de les línies principals de la seva recerca es refereix a les identitats socials i especialment les identitats ètniques en la prehistòria, tant en el camp metodològic, com teòric, cronològic i geogràfic en diferents escales. La seva tesi doctoral versa sobre *La instrumentalització del passat en el present. La construcció de les identitats col·lectives dels Balcans centrals en la història de l'arqueologia sèrbia* (UAB, 2011). Ha publicat diversos treballs d'investigació i en l'àmbit de la difusió ha publicat *Els Balcans* (2005).

Eirlys E. Davies (Mancot, País de Gal·les, Regne Unit, 1955) és professora a l'Escola de Traducció Rei Fahd, a la Universitat Abdelmalek Essaadi de Tànger,

Marroc. Doctorada en lingüística per la Universitat de Gal·les, Regne Unit, ha publicat *The English imperative* (1986) i un bon nombre d'articles i treballs científics en els camps de la lingüística aplicada, la sociolingüística, la pragmàtica, l'estilística i els estudis sobre la traducció. Els seus interessos actuals en l'àmbit de la recerca abracen temes com la tria de llengua dels parlants bilingües (especialment, francès/àrab marroquí), el canvi de codi en textos literaris, la traducció i la comunicació intercultural.

Roberto Iacovissi (Gemona del Friuli, província d'Udine, 1945) és periodista, assagista i estudiós de les coses del Friül. També ha escrit de cinematografia i sobre Pier Paolo Pasolini. Ha col·laborat en diverses revistes i diaris, i ha escrit sobre els problemes de les minories lingüístiques. Ha estat director del *Bollettino del coordinamento delle tendopoli*, del diari *Il puest di vore* i, de 2006 ençà, dirigeix la revista *Autonomie. Idee per il Friuli*. Entre les seves publicacions destaquem *Dalla liberazione dell'uomo alla liberazione dei popoli (l'opera cinematografica friulana di Marcello De Stefano)* (1990), *Il caso di Ambrogio Castenar. Il Friuli del sec. XVI e la Riforma* (1992), totes dues editades per la Società Filologica Friulana, i *Il Popul di Pauli di Warnefrit* (2006). Recentment ha publicat el llibre de poemes *La Tierce Cjarande* (2009).

Marilena Karyolemou (Nicòsia, Xipre, 1963) és professora associada del Departament d'Estudis Bizantins i Grec Modern de la Universitat de Xipre. Es llicencià en literatura moderna a la Universitat de Champagne-Ardenne (França) i en ciències del llenguatge a la Universitat Paris V-René Descartes (Sorbona) i es doctorà en lingüística en aquesta universitat (1994). Ha treballat com a lectora de francès al Philips College de Nicòsia. Va participar en el projecte Euromosaic III de la Comissió Europea i ha estat membre del Comitè Permanent de Toponímia de Xipre en representació de la universitat. Actualment és membre de l'Equip europeu d'experts per Xipre. La seva recerca s'ha centrat en la política i la planificació lingüístiques, les llengües minoritàries i la dialectologia urbana. Ha publicat articles en diverses revistes especialitzades de nivell internacional i en obres col·lectives. Fou coeditora d'un número monogràfic de la revista *International Journal of the Sociology of Language* sobre la sociolingüística de Xipre (2004).

Adolfo Morganti (Bolonya, Itàlia, 1959). Ciutadà de la República de San Marino, és llicenciat en psicologia per la Universitat de Pàdua. És psicoterapeuta i docent a l'Institut de Ciències Religioses de la Diòcesi de Rímìni. És president de la Coop. Editrice Il Cerchio-Iniziative Editorial di Rimini, coordinador nacional de l'associació Identità Europea i membre de la Comissió de Cultura del Ministeri per a les Polítiques Culturals de la República Italiana. Ha presidit la Unione

Panuropea de la República de San Marino i ha estat promotor i coordinador de la Università d'Estade della Repubblica di San Marino. Ha publicat, entre altres obres, *Apologia del brigante* (1995), *Poul Anderson, tecnocrate e bardo* (1981), *Il mistero del Mago Merlino. Metastoria di un Mito Letterario* (1989), *L'ultimo Rito e altri Racconti* (1997), *La costruzione dell'Europa unita. Storia, radici, prospettive* (2006), *Il razzismo. Storia di una malattia della cultura europea* (2003), *Il Mistero del Mago Merlino* (2008), i ha participat en un bon nombre d'obres col·lectives.

Valeria Piergigli (Chiaravalle, Ancona, Itàlia, 1962) es llicencià en dret per la Universitat de Bolonya (1986) i també s'hi doctorà (1991). Ha estat investigadora a la Universitat de Trento, professora a la Universitat d'Udine i a la Universitat de Parma, i és, des del 2002, professora titular de la Facultat de Jurisprudència de la Universitat de Siena. Ha estat membre del consell de direcció del DIPEC (Centro Interdipartimentale di ricerca e formazione sul diritto pubblico europeo e comparato) i n'és la directora d'ençà de 2008. Des de 2009 és directora del Departament de Dret Públic de la Universitat de Siena. Les seves publicacions versen sobre dret constitucional, dret públic i dret públic comparat, especialment sobre drets fonamentals, minories lingüístiques, fonts del dret, dret ambiental i altres. Destaquem les monografies *Avvocatura dello Stato e conflitti di attribuzioni* (1991), *Lingue minoritarie e identità culturali* (2001) i *Le regole della produzione normativa* (2009). Ha coeditat *Asian Constitutionalism in Transition. A Comparative Perspective* (amb T. Groppi i A. Rinella, 2008) i *La toponomastica in Istria, Fiume e Dalmazia. Vol. I, Profili giuridici* (amb G. de Vergottini, 2009).

Elana Shohamy (Nova York, EUA, 1945) és professora a l'Escola d'Educació de la Universitat de Tel Aviv. Es doctorà a l'Escola d'Educació de la Universitat de Minnesota (1978) i realitzà estudis postdoctorals a la Stanford University. És coeditora de la revista *Language Policy* i entre les seves publicacions destaquem *The power of tests. A critical perspective of the uses of language tests* (2001), *Language policy. Hidden agends and new approaches* (2005), i és coautora de *Second Language Research Methods* (amb H. Seliger, 1989) i *The languages of Israel. Policy, ideology and practice* (amb B. Spolsky, 1999). Darrerament ha treballat sobre el paisatge lingüístic i ha coeditat *Linguistic landscape. Expanding the scenery* (amb Durk Gorter, 2009) i *Linguistic landscape in the city* (amb Eliezer Ben-Rafel i Monica Barni, 2010).